

PolitNavigator: Národ Ainu a japonské pokrytectvo

- CZ24 News | 13. září 2023

V hlavnom meste prefektúry Hokkaido, Sappore, ležiacom na najväčšom rovnomennom ostrove Japonska, sa 14. septembra s podporou japonskej vlády uskutoční medzinárodné sympóziu o rozvoji turizmu a propagácii kultúry pôvodných obyvateľov.

Podujatie je len na prvý pohľad noblesné a nemá žiadny politický podtext. V skutočnosti japonská vláda plánuje využiť problém takmer vyhynutého národa Ainu, ktorý kedysi obýval japonské ostrovy od Sachalinu, Kurilských ostrovov a Hokkaida na severe až po južné súostrovie Rjúkjú, ako nástroj územných nárokov.

Tokio sa chystá získať podporu malej japonskej domorodej komunity Ainu v územných sporoch s Ruskom, pričom využije hlboký konflikt Ruska s kolektívnym Západom a predovšetkým so Spojenými štátmi na revíziu výsledkov Druhej svetovej vojny.

Japonské úrady zároveň skrývajú a úplne ignorujú fakty o stáročných diskriminácii, útlaku a vyhladzovaní pôvodných obyvateľov v minulosti. Tokio v skutočnosti vystupuje v mene pôvodných obyvateľov Japonska a premieňa ich na fikciu ako obraz a obdobu severoamerických Indiánov, zbavených pôdy, prakticky zničených, zahnaných do rezervácií, kde im poskytuje štátnu podporu a niektoré výhody a pritom majú právo zachovať si svoju pôvodnú kultúru a prírodné remeslá.

Japonské impérium takmer po celú dobu svojej existencie zaobchádzalo s dobytým ľudom, vrátane domorodých národov, mimoriadne kruto. V Číne, Kórei, Barme a všade tam, kde japonský vojak vkročí, sa zachováva spomienka na masové vyvražďovanie miestneho obyvateľstva a nenávisť k okupantom sa prenáša z generácie na generáciu.

Postoj Japonského impéria k Ainu nesie všetky znaky etnocídy – ničenia ľudí podľa etnických línií: pôvodný národ, s vlastnou jedinečnou kultúrou, jazykom a dokonca aj vzhľadom odlišným od Japoncov (vysokí, muži majú husté brady, skôr vyzerajú ako Európania), bol zbavený pôdy, kultúry a tradičného spôsobu života. Prišielci pripravili Ainuov aj o ich obvyklé jedlo a zakázali im mať vlastné rybárske náčinie.

Je zaujímavé, že keď sa Japonci v 16. storočí prvýkrát stretli s Európanmi, začali ich volať „červení/bielovlasí Ainu“ pre ich podobnosť. Nepriateľstvo Japoncov voči Európanom sa prenieslo na Ainuov a Japonci ich začali podozrievať z európskeho pôvodu.

Ainuov v Japonsku považovali za podľudí, ktorých bolo treba „zvyknúť na civilizáciu“. Zhora bola nariadená smernica o asimilácii Ainuov, zvlášť masívne zameraná na deti zo zmiešaných manželstiev, ktoré sa mali považovať za Japoncov. Na druhej strane xenofóbni Japonci ostro vystupovali proti manželstvám s Ainu a radšej etnickú otázku riešili v duchu „žiadni ľudia – žiadne problémy“.

Japonci postupne začali Ainuov v ich rodnej krajine decimovať. Do konca 15. storočia boli Ainuovia prakticky vyhladení na ostrove Honšú, ktorý sa dlho považoval za „srdce Japonska“, pretože na ňom sa sústreďujú najväčšie mestá, hlavné hospodárske a vedecké

centrá krajiny: Tokio, Jokohama, Osaka, Nagoja, Kjóto a iné. Ainuovia, ktorí utiekli na sever, boli prenasledovaní. Naďalej ich ničili na Hokkaide, Kurilských ostrovoch a Sachaline.

Ku cti Ainuov treba dodať, že svoju rodnú zem neopustili bez odporu. Napríklad Japoncom trvalo takmer 400 rokov, kým vyčistili Hokkaido od pôvodného obyvateľstva, a práve v bojoch s Ainumi vznikla slávna japonská vojenská trieda, samuraji.

Do konca 19. storočia Ainuovia žili iba na Sachaline a Kurilských ostrovoch. Na úteku pred etnocídou Japoncov sa Ainuovia objavili na Kamčatke a prijali ruské občianstvo. Následne sa kamčatskí Ainuovia dobrovoľne presťahovali do ruského Prímoria, Chabarovska a ďalších oblastí našej krajiny.

Je zaujímavé, že mnohí ruskí Ainuovia sa odmietajú volať Ainu a v dokumentoch sa označujú ako Japonci, keďže „čistokrvní“ Japonci majú povolený bezvízový vstup do „Krajiny vychádzajúceho slnka“, čo má tiež všetky znaky etnickej diskriminácie z Tokia.

Oficiálne uznanie národa Ainu v Japonsku sa uskutočnilo až v roku 2008. Dovedy ich existenciu japonská vláda popierala. V tom čase bolo v krajine registrovaných 75.000 Ainuov. Väčšina z týchto ľudí sa v skutočnosti považuje za Japoncov, ktorí majú slabé pochopenie svojho rodného jazyka a kultúry.

Ako poznamenávajú vedci, napriek formálnemu uznaniu sa diskriminácia Ainuov v Japonsku nezastavila. Vo svojej vlasti, ktorú dobyli prišielci, Ainuovia tradične dostávajú nízke mzdy a nemajú vysokú úroveň vzdelania - iba 17% Ainuov sa podarí vyštudovať univerzitu. Parlamentné uznesenie z roku 2008 vyzýva vládu, aby Ainuom poskytla všetku možnú podporu, ale z čoho presne pozostáva, nebolo v dokumente pôvodne uvedené a stále nie je jasné.

Na porovnanie. Malá populácia Ainu žije na ruskom Sachaline. V apríli 2008 sa zástupcovia Ainu obrátili na poslancov Kamčatky so žiadosťou o legitimizáciu ich postavenia a ich zaradenie do zoznamu pôvodných obyvateľov Severu, Sibíri a Ďalekého východu.

Súdiac podľa tokijskej rétoriky, Japonci pre svoje malé a domorodé národy nič nezmenia k lepšiemu. Vyjadrenia o právach Ainuov sú obyčajnou demagógiou a politikárčením.

Japonský argument pre svoje nároky na Južné Kurilské ostrovy vyznieva obzvlášť cynicky. Tokio, ktoré raz vyhnalo Ainuov z krajín ich predkov a takmer ich úplne vyhladilo, každoročne organizuje predstavenie o „uchovaní pamäti predkov a urazených pocitoch príbuzných japonských občanov“, ktorí kedysi žili na ostrovoch.

Bolo by spravodlivé, ak Tokiu skutočne záleží na pôvodných obyvateľoch, potom by mal byť ostrov Hokkaido prenesený do výhradného užívania národa Ainu namiesto márneho snívania o návrate na japonské územia, ktoré právom patrili Rusku historicky a aj v dôsledku vojny.

AUTOR: Alexandr Rostovcev

[DROJ](#)

Překlad: N.F.